

Nr 211.

Av herr **Rosén**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående driftkostnader under år 1919 för statens domäner.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 399 angående driftkostnader under år 1919 för statens domäner föreslås höjning av bl. a. jägmästarnas löner men däremot ingen ändring rörande avlöningsvillkoren, ehuru sådan ändring synes vara påkallad.

1915 års riksdag uttalade i sin skrivelse nr 85 bl. a. »vikten av att vederbörande skogsstatstjänstemän ej splittra sin tid mellan sina ämbetsuppgifter och arbeten i enskild tjänst på ett sätt, som leder till förfång för statstjänsten». Icke desto mindre fortfar det anmärkta förhållandet. En av överjägmästarna Barthelson och Welander till Kungl. Maj:t ingiven skrift, som återgives i propositionen, vittnar härom. I stället för att föreslå förbud mot utförande av privata uppdrag, som uppenbarligen inverka menligt på tjänsten, hemställer Kungl. Maj:t att samma frihet, som i detta avseende gäller för bl. a. jägmästare, skall gälla även för flottledsingenjör, överjägmästarassistent och skogstaxator.

Löneförhöjningar åt jägmästarna föreslås under motivering att dessa tjänstemän äro dåligt avlönade och hava en alltför stor arbetsbörda. En utredning om huru många privata uppdrag och bisysslor som påvila åtskilliga jägmästare skulle för visso visa att riksdagens ovannämnda uttalande haft fog för sig, men att detsamma icke medfört någon verkan i åsyftat hänseende. Under sådant förhållande synes en lönereglering ej nu böra komma till stånd.

De skogssakkunniga för södra Sverige hava föreslagit tillsättande av domänfullmäktige, vilka även borde vara överrevisorer. Departementschefen har i likhet med domänstyrelsen anslutit sig till förslaget

om tillsättande av två fullmäktige, men däremot funnit det mindre lämpligt att dessa fullmäktige skulle tjänstgöra jämväl såsom överrevisorer. Emot denna uppfattning torde ingen invändning kunna göras. Men ehuru domänstyrelsen icke haft något att erinra emot att särskilda överrevisorer tillsättas, har förslaget härom icke upptagits av departementschefen. En god förvaltning av den värdefulla tillgång som staten äger i sina skogar är emellertid nödvändig, och då en sådan förvaltning skulle främjas ej blott genom tillsättande av fullmäktige utan sannolikt i minst lika hög grad genom utseende av överrevisorer för granskning av domänstyrelsens förvaltning, bör arvode till två överrevisorer, med 2,500 kronor till vardera uppföras i staten för år 1919.

I likhet med vad domänstyrelsen hemställt föreslår Kungl. Maj: på extra stat en ny tjänstemannagrupp, skogsfogdar, mellan skogsingenjörer och tillsyningsmän i Norrbottens och Västerbottens kustland. Dessa skogsfogdar skola användas på försök inom en trakt, där deras verksamhet blir begränsad till enskildas skogar. Det förefaller eljest som om det varit lämpligare att göra detta försök exempelvis i lappmarken, där revirförvaltarna hava uppsikt även över enskildas skogar. Dessa nya tjänstemän kunna emellertid icke anses behöfliga. Erfordras flera tjänster bör antalet tillsyningsmän ökas. Riksdagen har tidigare uttalat den meningen, att åt kronojägarna böra anförtros vissa uppdrag beträffande skogsstämpling o. d., som nu åligga jägmästarna. I praktiken är det ju också så, att kronojägarna utföra arbetet. Med kronojägarna äro tillsyningsmännen jämställda. Då man, såsom riksdagen uttalat, mycket väl kan överlåta stämpningsarbeten åt kronojägarna, så kan man överlåta liknande arbeten även åt tillsyningsmännen. Bränslekommissionen har under fjolåret anställt stämpelare, som icke haft mer än några dagars »utbildning» för uppdraget. Detta exempel är icke att rekommendera, ty de stämpingar som av dessa utfördes lämnade ofta rum för befogade anmärkningar. Kronojägare och tillsyningsmän äro emellertid vida bättre utbildade och i allmänhet praktiska personer, åt vilka sådana uppdrag mycket väl kunna anförtros.

Förslaget om ändringar i den s. k. västerbottenslagen har av riksdagen avslagits bl. a. på grund av den korta tid, varunder den nya lagen varit gällande. Samma skäl talar för avslag på förslaget om tillskapande av en ny tjänstemannagrupp inom ifrågavarande lags tillämpningsområde, innan man erhållit bättre erfarenhet om den nya organisationens verkningar. Det måste därjämte anses fullt tillräckligt, att de enskilda skogsägarna övervakas av skogsingenjörer och tillsyningsmän.

På grund av vad sålunda anförts får jag hemställa,

att riksdagen måtte dels avslå Kungl. Maj:ts proposition nr 399 i vad densamma avser löneförhöjningar och beviljande på extra stat av arvoden till skogsfogdar, dels i staten för driftkostnader vid statens domäner under år 1919 uppföra arvode till två överrevisorer med 5,000 kronor.

Stockholm den 22 maj 1918.

Gustav Rosén.
